

Jernbaneverket

Samferdselsdepartementet
Postboks 8010 Dep
0030 OSLO

Henvendelse til: Jarle Olavesen
Tlf.: +47 41687274
Faks:
E-post: Jarle.Olavesen@jbv.no

Dato: 29.10.2015
Saksref.: 201505355-9
Deres ref.: 15/2805-
Vedlegg:

Postadresse:
Postboks 4350
NO- 2308 Hamar

postmottak@
jernbaneverket.no

Sentralbord:
05280

Org. Nr.:
971 033 533 MVA

Bankgiro:
76940501888

IBAN-NR.
N054769405001888

SWIFT:
DNBANOKK

jernbaneverket.no

Høring - forslag til endringer i plandelen av plan- og bygingsloven

Det vises til brev fra Samferdselsdepartementet vedrørende høringen forslag til endringer i plan- og bygingsloven. Jernbaneverket har gjennomgått høringen og inngir med dette våre kommentarer til de enkelte kapitlene i høringsnotatet.

Høringsnotatets kap. 1 – formalisering av oppstartmøte og siling av private reguleringsforslag

Siling av private reguleringsforslag (plbl. § 12-8 annet ledd)

Forslaget går ut på at det foretas enkelte endringer i reglene om behandlingen av private reguleringsforslag. Det foreslås blant annet at planmyndigheten skal kunne prøve hensiktsmessigheten av planinitiativet og eventuelt kunne stoppe initiativet på et langt tidligere tidspunkt enn det er hjemmel for i dag.

I denne sammenheng vises til Jernbaneverket brev 2. desember 2013 hvor vi kom med uttalelse til Miljøverndepartementets forslag til endringer i regelverket redegjort for i høringsnotat av 9. september 2013. I Jernbaneverkets uttalelse ble det - i tilknytning til forslaget om å presisere i § 12-9 tredje ledd at kommunen avgjør om planprogram skal fastsettes - gitt uttrykk for at hensynet til å unngå unødig ressurspille i utgangspunktet tilsier at dersom det er slik at kommunen ikke ønsker en gitt regulering, så bør kommunen gi uttrykk for dette så tidlig som overhodet mulig i prosessen. Forholdene i den konkrete saken vil kunne ligge slik an at det, for å unngå unødig ressurspille, må kunne kreves at kommunen gir uttrykk for at den ikke ønsker den påtenkte reguleringen allerede før det utarbeides planprogram.

Departementet tar nå dette et steg videre ved å foreslå at kommunen så tidlig som mulig ikke kun skal gi uttrykk for sitt syn på om den ønsker den gitte reguleringen eller ikke (noe som for øvrig antakelig følger av god forvaltningskikk), men allerede i forbindelse med oppstartmøtet skal kunne stoppe et planinitiativ. Jernbaneverket er skeptisk til en slik adgang for kommunen til å stoppe planinitiativet allerede i forbindelse med oppstartmøtet, noe det redegjøres nærmere for her.

Som det fremgår av Jernbaneverkets høringsuttalelse 2. desember 2013, har det å ta tidlig stilling til om et planforslag er ønskelig eller ikke også en annen side. Det kan tenkes at en regulering som på et tidlig stadium synes mindre ønskelig, ved en mer grundig gjennomgang på et senere tidspunkt i prosessen, hvor man også vil ha et bredere faktagrunnlag å basere seg på, likevel er ønskelig sett fra kommunens ståsted. Kommunen bør således ikke «presses» til å ta en beslutning med hensyn til om den ønsker en gitt regulering eller ikke på et for tidlig stadium av planprosessen.

Fordi det er en fare for at forslaget kan gi den virkning at kommunen foretar en forhastet beslutning med hensyn til om en gitt regulering er ønskelig eller ikke, er Jernbaneverket skeptisk til det. Det stilles også spørsmål ved behovet for en slik adgang for kommunen under henvisning til ønsket om å unngå unødig ressursspille. Kommunen vil alltid kunne la være å fremme reguleringsforslag og således nekte å sende det på høring og legge det ut til offentlig ettersyn, jf. plbl. § 12-11. For reguleringsplaner der det må utarbeides planprogram, har kommunen dessuten anledning til å la være å fastsette planprogrammet dersom den ikke ønsker den gitte reguleringen, jf. § 12-9 tredje ledd. Det antas at det tross alt er begrenset med ressurser som går med fra kommunens side i forbindelse med planarbeidet frem til nevnte tidspunkter. Det vil således være tale om begrenset med ressursspille for kommunen ved dagens ordning. For forslagsstiller vil det imidlertid kunne gå med en del ressurser fra oppstartmøtet frem til nevnte tidspunkter som vil kunne vise seg å være forgjeves. Det er således viktig at kommunen er tydelig i forbindelse med oppstartmøtet på om den gitte reguleringen er/synes å være ønskelig eller ikke slik at forslagsstiller er innforstått med at det er en risiko for at ressursbruken med det videre planarbeidet vil kunne være forgjeves. Etter vår oppfatning bør det imidlertid muligens være opp til forslagsstiller om planforslaget likevel utredes og bearbeides videre.

Det kan for øvrig tenkes at forslaget faktisk tvert i mot vil kunne medføre en utilsiktet virkning i form av økt unødvendig bruk av ressurser for kommunen og andre involverte andre enn forslagsstiller. Det er mulig at kommunen, fordi den ikke ønsker å ta en forhastet beslutning med hensyn til om den ønsker en gitt regulering eller ikke, i liten grad benytter muligheten til å stoppe planinitiativ i forbindelse med oppstartmøtet. Hva gjelder planforslag som er i samsvar med kommuneplanens arealdel og ev områderegulering, vil kommunen i så fall i samsvar med den foreslåtte endring av § 12-11 måtte sende forslaget på høring og legge det ut til offentlig ettersyn. Dette selv om kommunen i løpet av prosessen frem til dette tidspunktet har kommet til at de ikke ønsker den aktuelle regulering. Ved dette vil ikke bare forslagsstiller, men også kommunen, naboer, berørte offentlige organer mfl måtte bruke ressurser som vil kunne være forgjeves. Dette antas å være lite ønskelig.

For ordens skyld vises til at hva gjelder kommunens rett til å la være å fastsette planprogram, er virkningen av dette - etter det vi har forstått - ikke at den private forslagsstiller avskjæres fra å fortsette sin egen planlegging. Det synes imidlertid som om at foreliggende forslag innebærer at forslagsstiller ved en ev beslutning fra kommunen om at planinitiativet ikke bør føre frem, avskjæres fra å fortsette planleggingen.

Dersom det foretas endringer i regelverket i samsvar med det som er foreslått, bør det vurderes om det ikke i lovteksten skal stilles visse krav til begrunnelsen for kommunens avgjørelse om å stoppe et planinitiativ i forbindelse med oppstartmøtet. Det anses hensiktsmessig at kommunen oppgir hva som er grunnen til at reguleringen ikke er ønskelig. Forslagsstiller vil på denne måten bli få et bedre grunnlag for å vurdere om det kan være aktuelt å sende inn et revidert forslag mv.

Jernbanemyndighet kan som tiltakshaver fremme planforslag etter § 12-11 (som privat forslagsstiller), etter § 3-7 tredje ledd (som samferdselsmyndighet) eller med hjemmel i § 6-4 statlig plan. For å unngå forsinkelser ved planlegging av statlig infrastruktur bør nytt andre ledd i § 12-8 (oppstart av planarbeid) ha et unntak for planinitiativ som fremmes av samferdselsmyndigheter etter § 3-7. Uten et slikt unntak i § 12-8 må berørt statlig samferdselsmyndighet i større utstrekning benytte hjemmelen i § 3-7 og overta kommunale oppgaver knyttet til planbehandlingen, som angitt i §§ 12-9 og 12-10.

Dersom planinitiativet ligger i influensområdet for utbygging av større samferdselsanlegg og teknisk infrastruktur, der det foreligger konseptvalgutredning eller pågår planarbeid, bør kommunen forelegge planinitiativet for statlig sektormyndighet. En slik rutine kan bidra til at kommunen får viktig informasjon om de nasjonale interessene i planområdet. Kommunen kan formidle råd og innspill fra statlig sektormyndighet til forslagsstiller, og legge rådene til grunn for kommunens vurdering av planinitiativet. Urealistiske planinitiativ som stoppes av kommunen i initiativfasen, vil bidra til både tids- og ressursmessige besparelser for forslagsstiller, kommunen og berørte statlige og regionale innsigelsesmyndigheter.

Avslutningsvis under dette punktet finner Jernbaneverket grunn til å ta opp en problemstilling som ikke kan ses å være berørt i departementets høringsnotat. Jernbaneverket fremmer som offentlig forslagsstiller i mange tilfeller planforslag som gjelder en offentlig utbygging (altså en utbygging som skal ivareta offentlige interesser eller funksjoner) som private reguleringsforslag. Et spørsmål er derfor om det bør oppstilles et unntak fra en ev regel om at kommunen allerede i forbindelse med oppstartmøtet skal kunne avslå å videreføre et planinitiativ hvor det dreier seg om offentlige tiltak/reguleringsplan fra offentlige myndigheter om utbygging som de har et forvaltningsansvar for å utføre. I denne sammenheng nevnes at Jernbaneverket i dag kan oppleve forsinkelser dersom for eksempel en kommune er sterkt uenig i trasévalg, den mener at Jernbaneverket bør regulere mer enn de rene samferdselstiltak eller den har øvrige mer eller mindre velbegrunnede innvendinger til innholdet i planforslaget som gjelder en offentlig utbygging. Forslaget vil kunne innebære at kommunen viser sin uenighet ved å benytte anledningen til å stoppe planinitiativet i forbindelse med oppstartmøtet.

Formalisering av oppstartmøtet (plbl. § 12-8 første ledd)

Det er i lovteksten foreslått en mindre endring som gjelder oppstartmøtet, og det går ut på at det skal skrives referat fra møtet. At det skal skrives referat fra oppstartmøtet anses som hensiktsmessig og foranlediger ingen kommentarer herfra.

Av høringsnotatet fremgår at man imidlertid også ser for seg en rekke andre endringer vedrørende oppstartmøtet. Under henvisning til forslaget om kommunens adgang til å stoppe et planinitiativ ifm oppstartmøtet, ser man for seg at utbygger/forslagsstiller og kommunen i oppstartmøtet blir enige om de overordnede forutsetninger som planforslaget skal holde seg innenfor. Disse vil da fremgå av referatet fra oppstartmøtet. Det fremgår at departementet vil fastsette nødvendige forskriftsbestemmelser om behandlingen av detaljregulering, herunder mer standardiserte krav til planinitiativets innhold og hvilke tema og avklaringer som skal fremgå av referat fra oppstartmøtet. I høringsnotatet går departementet deretter nærmere inn på hva man ser for seg at skal være tema i oppstartmøtet og omtales i referatet fra møtet, samt hvilken betydning referatet har.

Innledningsvis finner vi grunn til å kommentere at departementet synes kun å ha detaljreguleringsforslag in mente. Plbl. § 12-8 gjelder imidlertid både områdereguleringer og detaljreguleringer, slik at ev endringer i bestemmelsen vil gjelde begge reguleringsplantyper med mindre annet uttrykkelig fastslås i den aktuelle bestemmelse.

Det fremstår som hensiktsmessig at oppstartmøte formaliseres i større grad enn hva som er tilfellet i dag. Videre fremstår det som hensiktsmessig at tiltakets form og omfang, krav til dokumentasjon og utredninger og ev krav om planprogram og konsekvensutredninger avklares i størst mulig grad i oppstartmøtet. Det anses også som hensiktsmessig at partenes forutsetninger og ev enighet om fordeling av ansvar og plikter synliggjøres. Jernbaneverket er enig i at det bør være et siktemål at referatet skal bli en felles referanse for utbyggers/forslagsstiller og kommunens videre arbeid med planen og således vil kunne utgjøre en retningslinje som partene i fellesskap skal arbeide etter. Dette vil være egnet til å skape forutberegnelighet for begge parter.

Det er imidlertid svært viktig å ha med seg at det ikke kan stilles krav til forslagsstiller om dokumentasjon, utredninger, tekniske krav, bidrag til infrastruktur osv utover det som følger av lov og forskrift. Partene kan ha ulikt syn på hva som ligger i kravene som følger av lov og forskrift, og kommunen kan følgelig ikke i oppstartmøte og i referat fra møtet binde opp utbygger/forslagsstiller til å måtte legge kommunen sin forståelse av lov- og forskriftsfastsatte krav til grunn i det videre planarbeidet. Sett i sammenheng med forslaget om å gi kommunen adgang til å sette en stopper for planinitiativet allerede i forbindelse med oppstartmøtet, ligger det en risiko i dette for at kommunen vil kunne misbruke denne adgangen til å forsøke å forplikte utbygger/forslagsstiller til noe mer enn det som følger av lov- og forskriftsfastsatte krav samt for øvrig stille urimelige krav.

Høringsnotatets kap. 2 – forslag om at alle private planforslag skal sendes på høring og legges ut til offentlig ettersyn (plbl. § 12-11)

Dette forslaget må som departementet skriver ses i sammenheng med forslaget til endring av plbl. § 12-8 tredje ledd om at kommunen gis adgang til å stoppe et planinitiativ allerede i forbindelse med oppstartmøtet. Departementet mener at når en privat forslagsstiller først har utarbeidet en plan og den ikke er stoppet i forbindelse med oppstartmøtet, bør den private part få rett til å få sendt planforslaget sitt på høring og lagt ut til offentlig ettersyn.

Som nevnt under punkt 2.1, er det imidlertid mulig at kommunen, fordi den ikke ønsker å ta en forhastet beslutning med hensyn til om den ønsker en gitt regulering eller ikke, i liten grad benytter muligheten til å stoppe planinitiativ i forbindelse med oppstartmøtet. Hva gjelder planforslag som er i samsvar med kommuneplanens arealdel og ev områderegulering, vil kommunen i så fall i samsvar med den foreslåtte endring av § 12-11 måtte sende forslaget på høring og legge det ut til offentlig ettersyn. Dette selv om kommunen i løpet av prosessen frem til dette tidspunktet har kommet til at de ikke ønsker den aktuelle regulering. Ved dette vil ikke bare forslagsstiller, men også kommunen, naboer, berørte offentlige organer mfl måtte bruke ressurser som vil kunne være forgjeves. Dette antas å være lite ønskelig.

Jernbaneverket er av den oppfatning at dagens regulering, som innebærer at kommunen etter plbl. § 12-11 i alle tilfeller kan la være å fremme en reguleringsplan og således nekte å sende forslaget ut på høring og legge det ut på offentlig ettersyn, synes tilfredsstillende. Foreliggende forslag synes i liten grad å bidra til å unngå unødig ressursbruk. Tvert i mot vil forslaget kunne medføre økt unødig ressursbruk. Ønsket om å unngå unødig ressursbruk kan muligens oppnås ved at kommunene i større grad benytter adgangen etter dagens § 12-11 til å stanse uønskede planer på dette tidspunkt. Jernbaneverket er for øvrig av den oppfatning at det synes hensiktsmessig at kommunen rådfører seg med sektormyndighet om et privat planforslag skal fremmes eller ikke. Det er ønskelig at det vurderes å gjøre en endring i dagens § 12-11 i samsvar med dette.

Kommunen skal påse at planforslag er i samsvar med lovverk og nasjonale interesser, jf. plan- og bygningsloven § 1-4. Dersom det ikke er gjennomført samråd med berørt statlig sektormyndighet i initiativfasen, vil en frist på seks uker kunne bli for kort til at kommunen får kvalitetssikret det innsendte planforslaget. Hvis planforslag fortsatt skal behandles av et politisk utvalg før det legges ut til offentlig ettersyn, kan kommuneadministrasjonens frist for utarbeidelse av saksframlegg medføre svært kort reell tid til gjennomgang av innsendt dokumentasjon. Dersom kommunen ikke får nok tid til å kvalitetssikre planforslaget, kan antallet innsigelser ved høring og offentlig ettersyn øke.

Høringsnotatets kap. 3 – forslag om enklere regler for endring av plan og oppheving av plan

Det bør vurderes om det i lovteksten (plbl. § 12-14 annet ledd) bør fremkomme at *konsekvensene av planendringen* må være små eller mindre eller være av annen kvantifiserbar størrelse. Videre bør det vurderes om det i lovteksten (plbl. § 12-14

fjerde ledd) bør fremkomme at det er eldre planer som kan oppheves etter den forenklete prosessen.

Høringsnotatets kap. 4 – forslag til forenklinger i dispensasjons-bestemmelsene

Forslag til endringer i pbl. § 19-1

Forslag til forenklinger i bestemmelsen § 19-1 «Søknad om dispensasjon» innebærer en avgrensning av hvilke saker og tema som bør inngå i kommunens fremleggingsplikt overfor andre myndigheter ved at fremleggingsplikten kun knyttes til de myndigheter som har innsigelsesrett og innenfor de rammer som disse har anledning til å fremme innsigelse til.

Forslag til forenkling av § 19-1 innebærer at det trekkes en skarpere grense mellom hva som er overordnede nasjonale og viktige regionale interesser som statlige sektorer og fylkeskommunen har interesse i og som de skal varsles og uttale seg til, og hva som er lokale interesser som kommunen selv vurderer og ivaretar. En slik grensedracting forutsetter at kommunen har kunnskap om hva som er nasjonale og vesentlige interesser innenfor de ulike sektorene i arealplanleggingen og følger dette opp i sin saksbehandling.

Jernbaneverket er som statlig fagmyndighet for jernbanen tildelt ansvar for å definere nasjonale og vesentlige regionale jernbaneinteresser i arealplanleggingen etter pbl. § 5-4. Det vises til Kommunal- og moderniseringsdepartementets rundskriv H-2/14. Jernbaneverket har på denne bakgrunn utarbeidet en veileder om hva som er nasjonale og vesentlige regionale jernbaneinteresser i arealplanleggingen. Veilederen har vært på høring i alle landets 154 jernbanekommuner. Godkjent veileder er publisert på Jernbaneverkets internettsider:
<http://www.jernbaneverket.no/Sikkerhet/Veileder-for-god-planlegging/>

Som nevnt kan det være et krevende vurderingstema for en kommune som naturlig nok ikke innehar nødvendig fagkompetanse innenfor jernbanesektoren og de (tekniske) krav som gjelder for å kunne foreta en korrekt grensedracting mellom nasjonale og vesentlige jernbaneinteresser på den ene siden og lokale interesser på den andre. Til illustrasjon kan nevnes dispensasjonssøknad fra fastsatt byggegrense mot jernbanen i vedtatt reguleringsplan. Isolert betraktet kan dette fra en kommunes ståsted fremstå som en vurdering av lokale interesser. Imidlertid kan dispensasjon fra vedtatt byggegrense få store konsekvenser for sikkerheten, både hva gjelder sikkerhet knyttet til teknisk infrastruktur, herunder datateknologi og sikkerheten til de personer som oppholder seg nær jernbaneinfrastrukturen. Dette er interesser av vesentlig nasjonal betydning. Vi viser til Jernbaneverkets veileder om hva som er nasjonale og vesentlige regionale jernbaneinteresser.

Videre vil vi påpeke at dersom det først blir gitt dispensasjon fra vedtatt byggegrense til et mindre tiltak, skal det det mer til for at kommunen vil ha anledning til å avslå andre tilsvarende søknader om dispensasjon. Avslaget må i tilfelle være saklig begrunnet. I sum kan dette medføre negative konsekvenser for Jernbaneverkets

fremtidige investerings-prosjekter, enten ved at gjennomføring av et ønsket jernbaneprosjekt hindres eller vanskeliggjøres og eller blir mer kostnadskrevende.

For å unngå at jernbaneinteressene ikke blir tilstrekkelig ivaretatt, foreslår vi at følgende formulering merket med rødt tas inn i § 19-1, siste setning:

«Statlige og regionale myndigheter hvis saksområde blir direkte berørt, skal få mulighet til å uttale seg om nasjonale og viktige regionale interesser **og andre vesentlige interesser** før det gis dispensasjon fra planer, plankrav og forbudet i § 1-8.

Forslag til endringer i pbl. § 19-2

Ved vurdering av om det kan gis dispensasjon fra bestemmelser i reguleringsplan, bør det etter vårt syn skilles mellom planer som er initiert av kommunen og private på den ene siden og planer som er foreslått fra offentlige forslagsstillere for å ivareta offentlige interesser eller funksjoner på den andre, herunder med hjemmel i pbl. § 3-7.

Vi foreslår derfor at tas inn et nytt tredje ledd til pbl. § 19-2 der det gis en bestemmelse om at kommunen ikke bør dispensere fra reguleringsplaner som er utarbeidet med hjemmel i pbl. § 3-7 eller fra bestemmelser i reguleringsplaner som er foreslått av offentlige forslagsstillere for å ivareta disse offentlige interesser eller funksjoner.

KMD foreslår at pbl. § 19-2, fjerde ledd, siste setning som blant annet inneholder følgende bestemmelse oppheves:

«Kommunen bør heller ikke dispensere fra planer, lovens bestemmelser om planer og forbudet i § 1-8 når en direkte berørt statlig eller regional myndighet har uttalt seg negativt om dispensasjonssøknaden.»

Dette mener vi er særdeles uheldig. Reguleringsplaner som er initiert av andre enn Jernbaneverket kan også inneholde bestemmelser om for eksempel byggegrense mot jernbanen. Det bør ikke gis dispensasjon dersom berørt myndighet har uttalt seg negativt til dispensasjons-søknaden.

Dagens bestemmelse i pbl. § 19 fjerde ledd, siste ledd bør derfor opprettholdes

Høringsnotatets kap. 5 – forslag om utvidet gebyrgrunnlag ved behandling av områderegulering

Forslaget går ut på å utvide virkeområdet for adgangen til å kreve gebyr etter pbl. § 33-1 til også å omfatte kommunens behandling av private forslag til områderegulering etter pbl. 12-2, andre ledd. I tillegg er det i bestemmelsen inntatt en presisering om at kommunen kan kreve gebyr for kommunens behandling av reguleringsplan frem til og med høring og offentlig ettersyn samt merknadsbehandling når private har utarbeidet forslaget enten etter pbl. § 12-2, andre ledd eller § 12-11 (privat reguleringsplan).

Jernbaneverket har i sin foreløpige uttalelse til Samferdselsdepartementet av 7. juli i år til forslag til endringer av plandelen i plan- og bygningsloven vist til at Jernbaneverket ved en rekke anledninger har mottatt gebyrkrav fra kommuner der vi

har fremmet planforslag for å ivareta jernbaneinteressene. Det fremgår av stortingsbehandlingen av gjeldende plan- og bygningslov og uttalelser fra Kommunal- og moderniseringsdepartementet at kommunen ikke kan kreve eller beregne gebyr for behandlingen av planforslag fra offentlige forslagsstillere når planen skal ivareta offentlige interesser eller funksjoner. (Se Planjuss nr. 1/2012). Vi opprettholder vårt ønske om og behov for lovfesting av dette unntaket for offentlige forslagsstillere, slik at vi slipper å bruke tid og ressurser på å avvise slike gebyrkrav fra kommuner. Vi foreslår derfor at det inntas en presisering i § 33-1 om kommunens adgang til å ta gebyr for behandling av private planforslag samt private forslag til områderegulering etter pbl. § 12-2, andre ledd at dette ikke gjelder planforslag utarbeidet etter pbl. § 3-7 eller planforslag utarbeidet for å ivareta offentlige interesser eller funksjoner.

Høringsnotatets kap. 6 – forslag om å oppheve ordningen med sentral godkjenning av regionale planstrategier

Vi har ingen kommentarer til forslaget om å oppheve ordningen med sentral godkjenning av regional planstrategi, da vi ikke kan se at dette vil få noen konsekvenser for ivaretagelsen av jernbaneinteressene.

Høringsnotatets kap. 7 – forslag om forenklinger ved rullering av handlingsprogram for regional plan

Vi har ingen kommentarer til forslaget om å endre pbl. § 8-1, fjerde ledd slik at dagen obligatoriske krav til årlig rullering av handlingsprogram til regional plan erstattes med et krav til å vurdere rullering.

Høringsnotatets kap. 8 – forslag om overgangsbestemmelse for planer i strandsonen uten byggegrense

Vi har ingen kommentarer til de foreslåtte presiseringer av overgangsbestemmelse for planer i strandsonen uten byggegrense, da vi ikke kan se at dette vil få noen konsekvenser for ivaretagelsen av jernbaneinteressene.

Høringsnotatets kap. 9 – forslag om frivillig sentral godkjenningsordning for virksomheter som utarbeider private planforslag

Det er i høringsnotatet (side 62, første avsnitt) presisert at «[o]rdningen retter seg ikke mot offentlige virksomheter som er planmyndighet etter plan- og bygningsloven, dvs. f.eks. kommuner og fylkeskommuner, Statens vegvesen m.fl.». Imidlertid – slik lovforslaget er utformet (side 68) – synes det som om «private» planforslag utarbeidet av offentlig virksomhet omfattes av kravet til godkjenning.

Vi viser til herværende notats punkt 2.1 siste avsnitt, hvor tilsvarende grensesnitt er omhandlet i relasjon til pbl. § 12-8. Det sentrale forhold er her at offentlige virksomheter som er planmyndighet tidvis fremmer sine planer som private

planforslag etter pbl. kap. 12. Selv om offentlige virksomheter planlegger til offentlige formål i private planer, må det kunne legges til grunn at de personer/fagmiljøer som utarbeider planforslag for offentlige virksomheter har den nødvendige kompetanse. Departementet bør følgelig vurdere om det i lovforslaget bør presiseres at den uttalte intensjon om ikke å omfatte offentlige virksomheter også følges opp for de tilfeller hvor offentlige virksomheter fremmer «private» planforslag.

Høringsnotatets kap. 10 – forslag om å styrke tiltakshavers rettssikkerhet ved overskridelse av behandlingsfrister i byggesaker

Det legges opp til at tiltakshaver i større grad enn tidligere gis materiell rettssikkerhet ved at plangrunnlaget som gjaldt ved utløp av saksbehandlingsfristen skal legges til grunn for avgjørelsen av den konkrete byggesak (i motsetning til i dag hvor rettsgrunnlaget pr. avgjørelsestidspunktet legges til grunn).

Det er presisert i forslag til nytt andre ledd pbl. § 21-7 at «*[d]enne bestemmelse gjelder ikke for statlige og regionale planbestemmelser etter pbl. §§6-3 og 8-5, samt statlig areal plan etter § 6-4.*» Offentlige tiltak fremmet i private planforslag vil falle utenfor dette unntaket. Vi ser det imidlertid ikke som naturlig å anmode departementet om å utvide unntakshjemmelen.

Høringsnotatets kap. 11 – forslag om retting av feil lovhenvvisninger i plan- og bygningsloven

Jernbaneverket har ingen kommentarer til de foreslåtte endringer. Det gjøres imidlertid oppmerksom på at saksbehandlingsforskriften (SAK) § 4-1 har etter endringer som trådte i kraft 1. juli 2015 har fått en uheldig utforming. Dette da det ikke kun er tiltakene i a og b som krever dispensasjon etter jernbaneloven § 10 første ledd, men også tiltakene opplistet i c og d.

Med hilsen
Jørn Johansen
Direktør for Styring og organisasjon

Jarle Olavesen
controller

Dokumentet er godkjent elektronisk